

Text a foto **Günter Bartoš**

Moravské blues

Na vlčnovské budy padá soumrak. Primáš cimbálové hudby ještě nastavuje tvář posledním zábleskům slunce, rychle mizejícího za vinicemi. Začíná noc s hudci.

Oviněné davy postupují od boudy k boudě, od hudby k hudbě. Tu zanotují s kapelami, tu jen poslouchají. S pro-

hlubující se nocí, vypitým vínem a přibývajícím únavou se starodávné písně proměňují. Jak nánosy hudebních ozdob ustupují, vyniká stále zřetelněji jejich syrový základ. Moravské blues...

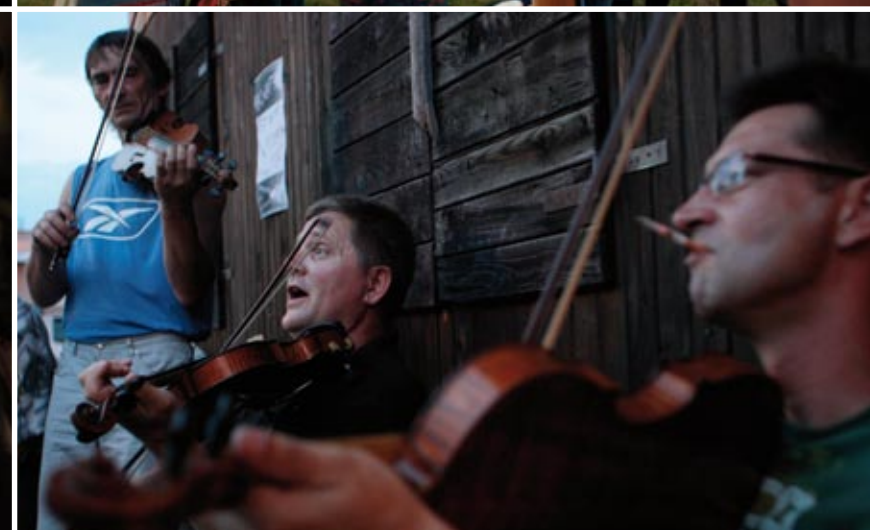
Milan Kundera našel v hudbě Moravského Slovácka dědictví antiky, protože

hudební struktura nejstarších moravských písní je shodná s hudební strukturou antické hudby. „Když stojíš tvář v tvář celé naší lidové hudbě, je to jako by před tebou tančila žena z Tisíce a jedné noci a shazovala postupně závoj po závoji. A když spadne čtvrtý závoj, není už pod ním žádný jiný. Tanečnice tančí docela nahá. To jsou nejstarší písně. Jejich vznik sahá do dávných pohanských dob,” píše Kundera v Žertu.

Janáček, Martinů, Kaprál, Pavlicův Hradištan. Stejně tak jako pramen dřevního amerického jižanského blues nikdy

nevyschl a stále inspiruje moderní hudbu, také to nejpodstatnější z moravského folkloru se stalo součástí moderní klasiky.

Svět se změnil, několikrát, texty písní zrcadlí předindustriální minulost. Hudba Moravského Slovácka však stále žije. Jako by její proměnlivá tónina a tempo neztratily potenciál uvolňovat a prožívat emoce. Ty zůstávají podobné, i když se životní styl rychle mění. A tak můžete vidět dva houslisty, jednomu je dvacet, druhému hodně přes šedesát, jak se stejnou vášní hrají. Každý to své. ■

Na vlčnovské budy
padá soumrak,
noc s hudci
začíná...